

14.

... aneb

Detektor lži podezření z vraždy potvrdil

Ze současných slunných dnů se společně na chvíli nyní přenesme do ročního období, kdy nás mrazivé počasí nutí zůstat doma u vyhřátých kamen. Dnešní příběh nás zavede do jedné z malebných podhorských vesniček na Semilsku. Byl čas vánoc a s ním blížící se konec roku 1993. Krajina byla tehdy zcela zahalena do sněhové pokrývky a její malebné kouzlo dýchalo na celý okolní svět stejně tak, jako chaloupky rozesté po okolních stráních. Jejich obyvatelé zde spokojeně žili až do osudné tragické noci.

Lidé si tehdy v okolí domku jednasedmdesátileté paní Stanislavy všimli nezvyklého klidu. Její stopy ve sněhu byly již několik dní zaváty sněhem a z komínu se přestalo kouřit. Sousedé stařenku nevidali ani u potoka, kam chodila pro vodu. Rozhodli se proto, že ji co nejdříve navštíví. Chaloupka, zarovnaná otýpkami dříví, vyhlížela již z dálky opuštěně a pan Vladislav s paní Marií se začali obávat toho nejhoršího. Pospíchali tedy ke starému stavení, aby zakleпали na dveře. Protože se nikdo neozýval a bylo otevřeno, vešli dovnitř. Z chodby, která byla zarovnána nejrůznějšími předměty, včetně krabic a naplněných pytlů, vedly dveře do obytné místnosti. Nepořádek, který hned u dveří spatřili, lze jen ztěžka popsat. Po celé místnosti zde ležely na zemi zpřeházené věci navršené do půlmetrové výšky. Přítomní tak se zatajeným dechem spatřili na jedné hromadě převrácený nábytek, včetně rozlámaného stolu a židlí, roztrhané slamníky, oděvy a další pohozené předměty. Vedle postele ležely lůžkoviny, které nesly stopy krve ... Vzhledem k tomu, že zde nepochybně došlo k trestnému činu, přivolali policii.

Policisté po příjezdu zajistili místo činu a provedli prvotní úkony, nezbytné pro další vyšetřování. Při ohledání místa tragédie poté našli pod vrstvou odhozených věcí na podlaze v tratolišti krve tělo zavražděné ženy. O její násilné smrti již nebylo pochyb. Na místo se okamžitě dostavili kriminalisté z hradecké "mordparty" spolu s vyšetřovatelem a soudním lékařem, který určil předběžnou příčinu smrti. Začalo tak rozsáhlé vyšetřování, na jehož počátku bylo nezbytné zjistit motiv tak hrůzného činu. Podrobnými prověrkami všech osob, které paní Stanislavu znaly, získali kriminalisté cenné poznatky.

Podezření padlo na místního muže, který již byl policii znám. Jednatřicetiletý Roman byl v minulosti dvanáctkrát soudně trestán a jednalo se tudíž o osobu s výraznými sklony k páčání trestné činnosti. Kriminalisté začali prověřovat důkladně jeho alibi. Následně se objevila řada rozporů v jeho vyřčení a svědectví dalších osob. Tým kriminalistů se tehdy jako obvykle shodně rozhodl nesejít z horké stopy a dotáhnout celou záležitost s Romanem do konce. Roman s policisty až podezřele spolupracoval ve snaze přesvědčit je o jejich mylné hypotéze. Neuvědomoval si však, že ve svých výpovědích uváděl stále nové skutečnosti, které však

vypadávaly z kontextu samotné kriminální analýzy závažného zločinu. Nakonec souhlasil s návrhem kriminalistů podstoupit vyšetření své osoby pomocí fyziodetkčních metod. Výsledky vyšetření následně zbavily policisty všech pochyb o jeho vražedném jednání. Romanovy argumenty i spekulace se dostaly do slepé uličky a nakonec s pocitem poraženého uvedl následující.

Toho osudného dne se celé odpoledne ve společnosti své družky a kamaráda věnoval intenzivní "turistice" po místních restauracích. Brzy však osaměl a krátce po půlnoci navíc zjistil, že všechny peníze ten večer propil. Ve značně podnapilém stavu a rozzlobený sám na sebe, nasedl do svého osobního automobilu a rozjel se. Když projížděl okolo domku paní Stanislavy, napadlo jej, že by právě zde mohl utracené peníze znovu získat. S vozidlem zastavil v hlubokém sněhu u krajnice a vystoupil. Přikradl se zezadu k domku, kde vyrazil dveře a vnikl dovnitř. Protože v domě nebyla zavedena elektřina a Roman u sebe neměl žádné světlo, neustále do něčeho narážel a několikrát v opilosti upadl. Klopýtavě se dopotácel k dvoukřídlým dveřím, které vedly do obytné místnosti a kde v tu dobu spala stařenka. Silou dveře rozrazil a vpadl do místnosti. Ve tmě rozpoznal jednotlivé kusy nábytku a jako první začal zběsile prohledávat skleněný příbormník. V afektu přehazoval po celé místnosti nalezené věci, ale peníze nikde nenacházel. Když převracel jednu z postelí a prohledával slamník, všiml si v šeru siluety ženy, kterou probudil hluk. V tu chvíli uslyšel, jak k smrti vyděšená stařenka, volá hlasitě o pomoc... Z obavy před prozrazením ženu surově napadl a opakovanými údery a rdoušením usmrtil. Na tělo oběti vrah navršil peřiny, slamníky a další nalezené předměty, pro případ, že by se pokusila bránit. V návalu vzteku, že se mu nepodařilo najít peníze, rozlámal kuchyňský stůl, který odhodil směrem k tělu zavražděné. Zcela náhodně se mu krátce na to podařilo nalézt sportovní batůžek, který stařenka za svého života nosila stále při sobě a nedala jej nikdy z ruky. Z batohu odcizil dámskou kabelku spolu s ukrytými vkladními knížkami. Místo tragédie poté nikým nezpozorován opustil. Z obav před prozrazením ale vkladní knížky s uloženou finanční částkou ve výši 400 tisíc korun ještě téže noci spálil.

Soud po zhodnocení všech důkazů, zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že se obžalovaný dopustil svého jednání na zcela bezbranné staré ženě, neschopné dovolat se jakékoliv pomoci a s úmyslem získat peníze za každou cenu, tedy i za cenu nejvyšší, odsoudil jej k trestu odnětí svobody v trvání sedmnácti let.